

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

SSA del. do SN Dariusz Czajkowski

Protokolant Barbara Kobrzyńska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Jerzego Engelkinga,

w sprawie **D. G.**

skazanego z art. 280 § 1 i in.kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 28 listopada 2012 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 29 września 2009 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 20 listopada 2008 r.,

- 1. oddala kasację;**
- 2. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego;**
- 3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońców z urzędu:**
 - a) adw. J. Z.-L. - Kancelaria Adwokacka kwotę 442,80 zł (słownie: czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23% podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie i wniesienie kasacji;**
 - b) adw. A. P. - Kancelaria Adwokacka kwotę 738 zł (słownie: siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za obronę przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 20 listopada 2008 r. D. G. skazany został za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. z karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Od tego wyroku apelację wnieśli oskarżony i jego obrońca podnosząc zarzuty obrazy prawa procesowego, błędu w ustaleniach faktycznych oraz rażącej niewspółmierności kary.

Sąd Okręgowy, wyrokiem z dnia 29 września 2009 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadne.

W kasacji od tego wyroku obrońca skazanego zarzucił rażące naruszenie prawa procesowego w postaci art. 451 k.p.k. w zw. z art. 6 k.p.k. polegające na naruszeniu materialnego prawa oskarżonego do obrony w postępowaniu odwoławczym, wyrażające się w rozpoznaniu sprawy pod nieobecność oskarżonego pozbawionego wolności, którego nie pouczone o uprawnieniach z art. 451 k.p.k. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Brak podstaw do przyjęcia, że w niniejszej sprawie doszło do rażącego naruszenia przepisów prawa procesowego – art. 451 k.p.k. i art. 6 k.p.k., a tym bardziej do przyjęcia, czy ewentualne naruszenie tych przepisów mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w S. Z akt sprawy jednocześnie wynika, że skazany D. G. zwolniony został z Zakładu Karnego w G. w dniu 15 grudnia 2008 r. W sporządzonej osobiście apelacji, wysłanej w dniu 23 grudnia 2008 r., wskazał jako adres zamieszkania – S. ul. B. 5A/2 (k. 621, 627). W nieustalonym terminie skazany wyjechał do Szwecji, o czym wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 75 § 1 k.p.k., nie powiadomił Sądu. W dniu 28 kwietnia 2009 r. na terenie Szwecji D. G. został tymczasowo aresztowany, a następnie wyrokiem z dnia 24 czerwca 2009 r. skazany w pierwszej instancji, za przestępstwa narkotykowe na karę 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, wyrok ten został utrzymany w mocy przez sąd II instancji w dniu 26 sierpnia 2009 r.

Sąd Okręgowy procedował w postępowaniu odwoławczym z zachowaniem wszelkich reguł procesowych. I tak w dniu 28 kwietnia 2009 r. Sąd ustalił, że skazany nie przebywa w żadnym Zakładzie Karnym lub Areszcie Śledczym na

terenie Polski (k. 656). W dniu 15 czerwca 2009 r. na adres zamieszkania podany w apelacji wysłano skazanemu zawiadomienie o terminie rozprawy.

Pismo zwrócono sądowi 13 lipca 2009 r. jako nie podjęta w terminie.

Na rozprawie w dniu 28 lipca 2009 r., z uwagi na brak możliwości stwierdzenia, czy zawiadomienie to zostało prawidłowo podwójnie awizowane, podjęto decyzję o odroczeniu rozprawy. Kolejny termin rozprawy apelacyjnej wyznaczono na dzień 29 września 2009 r. Skazanemu wysłano stosowne zawiadomienie w dniu 6 sierpnia 2009 r., pismo to zostało zwrócone w dniu 27 sierpnia 2009 r. z adnotacją poczty o podwójnym awizowaniu (k. 652, 654). Ustalono nadto, że skazany nie przebywa w żadnym Zakładzie Karnym lub Areszcie Śledczym na terenie kraju (k. 656). W rozprawie apelacyjnej w dniu 29 września 2009 r. uczestniczył obrońca z urzędu (k. 658).

W świetle powyższego bezsporne jest, że D. G. co najmniej od dnia 24 czerwca 2009 r. (data wyroku Sądu Szwedzkiego pierwszej instancji) miał pełną możliwość zawiadomienia Sądu Odwoławczego o swojej sytuacji.

W realiach sprawy nie sposób zatem przyjąć, by zmaterializował się obowiązek wynikający z treści art. 451 k.p.k. W rozprawie odwoławczej brał udział obrońca z urzędu, zatem brak podstaw do przyjęcia, iż doszło do rażącego naruszenia prawa do obrony.

Z tych motywów Sąd Najwyższy oddalił kasację.